

Kelebek Ömürlüleri

– dilek-karaag · 14 Mayıs 2009

Vakitli vakitsiz ritim eşlikleriyle sürüklenen ruhların
Soluksuz kıvrımlarında ,
Grinin belirsizliğine karışan
Kahverenginin olgunluğuna doymuş
Yorgun bedenlerimizi umursamadan
Yeşil tırtıl hantallığı ile
Titrek dallarda tükettik umutlarımızı.
Zamanın hiçbir diliminde
İnanmadık özgürlüğün varlığına
Ve inanmadıklarımız adına savaşanları
Yok saydık, parçaladık.
Her parçayı bir 'an'a adadık.

Halbuki 'öz'de sır;

Adak diye sunduğumuz
Parçalarda saklıydı...
Parmak hesabıyla yetişemediğimiz
O 'an'dan ibaretti her şey
Kelebek ömürlülerin
Kozasını yırtmak için savaşan
İki kanat çırpınışında gizliydi.
Perdeli gözlerin sırlarında
Kısacık ömürlü, kelebek kanatlı
İnsanların savaşıydı bu.

Güneşin 'şua'larıyla beslenip
Şeffaf, pullu kanatlarını
Hayatın derinliklerinden gelen
Karma karışık renklerle buluşturdular...
Ve sonra hafızalarına kazıdıkları pullarını
Öyle sıraladılar ki kelebek misali yaşamlarına;

Bir renk.....karmaşası
Bir hayat.....döngüsü

Bir.....sonsuz derinlik
Bir..... bir.....
Binlerce gize ulařtı.
Kanatlarındaki renkli gizlerle
Kozalarına sır çekip
Bileklerine prangaladılar.
Ve deli gibi kanat çırpıtlar
Yerle gök arası özgürlüğe.

Verilen savaşta fark ettiler ki

Peşinden koşmak bile özgürlüğün ta kendisiydi.

Peki ya fark edemeyip
Lime lime ettiğimiz umutları
Tüketmeye devam eden bizler?
Renklerin armonisinden oluşan pullarımızı
Dünyanın dört köşesine bırakarak,
Griye doymuş bulutlarda eridik, erittik...

Ama fark edemedik;

(ki) Tek bir an bir ömre bedeldi...